

Poświęcenie no

Zakupiony na ten cel w końcu 2008 roku stary spichrz znajduje się przy jednej z bocznych uliczek w centrum Lidzbarka. Zdeastrowany, nieużywany od sześciu lat budynek, wymagał gruntownego remontu. Sprawą najpilniejszą był przeciekający dach. Dla lidzbarskiej wspólnoty było to nie lada wyzwanie, ale z Bożą pomocą zdołali już urządzić na parterze kaplicę. 2 maja 2010 odbyła się uroczystość jej inauguracji i poświęcenia.

Budynek ma wartość historyczną i w kwestii jego remontu potrzebna była opinia konserwatora zabytków. Na zewnątrz stara cegła w stanie niezmiennym, na dachu wciąż historyczna dachówka. Przestronne wejście zaprasza do środka. Na parterze kaplica na 50 osób, pomieszczenie biurowe, mała kuchnia z piecem CO, spory hall i szatnia, toalety i prawie wykończona sala na mniejsze spotkania. Wymieniono instalację elektryczną i wodno-kanalizacyjną. Zainstalowano nowoczesny system grzewczy. Piętro i poddasze zabezpieczone – czeka na swoją kolej. Będą tam pomieszczenia szkoły niedzielnej i pokoje gościnne. Rzuca się w oczy charakterystyczne dla starych budowli belkowanie stropu – teraz, po renowacji, bardzo dekoracyjne. Problemem był potężny drewniany słup na środku pomieszczenia, gdzie teraz jest kaplica. Zastąpiono go stalowym podciągami, pokrytym przypominającą drewno obudową.

Tak oto obiekt, zbudowany w końcu XIX wieku, był miejscem przechowywania zboża, po II wojnie światowej ośrodkiem kultury, w latach dziewięćdziesiątych sprzedany prywatnemu właścicielowi – zaniedbany i zdeastrowany, teraz rozpoczyna kolejny etap – służbę dla Bożego Królestwa.

Uroczystości przewodniczył pastor Adam Śniegoń. Jako motto obrał tekst Słowa Bożego: „Przeto, bracia święci, współuczestnicy powołania niebieskiego, zważcie na Jezusa, posłańca i arcykapłana naszego wyznania, wiernego temu, który go ustanowił, jak i Mojżesz był wierny w całym domu Bożym. Uznany On bowiem został za godnego o tyle większej chwały od Mojżesza, o ile większą cześć ma budowniczy od domu, który zbudował. Albowiem każdy

dom jest przez kogoś budowany, lecz tym, który wszystko zbudował, jest Bóg. Wszak i Mojżesz był wierny jako sługa w całym domu jego, aby świadczyć o tym, co miało być powiedziane, lecz Chrystus jako syn był ponad domem jego; a domem jego my jesteśmy, jeśli tylko aż do końca zachowamy niewzruszenie ufność i chwalebna nadzieję” (Hebr 3:1-6).

wej siedziby

Modlitwy przeplatały się z refrenami uwielbienia, słowa wdzięczności z prośbami o Boże błogosławieństwo. Słowem Bożym usłużył pastor W. Andrzej Bajeński – Prezbiter Naczelny WKCh. On też dokonał oficjalnego poświęcenia nowej kaplicy. Okolicznościową modlitwę wzniósł pastor Paweł Wróbel – prezbiter okręgowy. W imieniu zboru z Grudziądza życzenia złożył br. Darek Piechowski. Głos zabierał również burmistrz Lidzbarka p. Jan Rogowski, który – mając w pamięci stan budynku z okresu, gdy był on własnością miasta – wyraził podziw i uznanie dla dokonanych zmian.

Dziękowano przede wszystkim Bogu. Wdzięczność okazywano też zborom i konkretnym ludziom, którzy wspomagali finansowo, pracowali fizycznie, wykonywali nieodpłatnie prace dekarские, elektryczne, instalowali ogrzewanie itp. Wśród gości była grupa zaprzyjaźnionych chrześcijan z Holandii. Tym razem przyjechali, by dzielić radość i dziękować Bogu. Wcześniej jako wolontariusze pracowali tu fizycznie. Na uroczystości zabrakło przedstawicieli Polish Christian Ministries i Manor Woods Church – głównego sponsora. Społeczność ma nadzieję gościć ich w najbliższym czasie.

Niech Pan Bóg sprawi, aby ten spichrz był teraz domem duchowego chleba, aby wielu mogło tam usłyszeć Ewangelię, gdzie ludzie będą dzielić się wiarą i chwalić Boga. Niech Pan Bóg błogosławi Społeczności Chrześcijańskiej w Lidzbarku. Przed nimi wciąż wiele pracy, nie tylko fizycznej.

NINA I BRONISŁAW HURY

fot. N. Hury i J. Kochanowska

Społeczność Chrześcijańska w Lidzbarku Welskim

ul. Strażacka 3, 13-230 Lidzbark Welski tel. 668 346 656 e-mail: adam65@o2.pl

Bank Spółdzielczy w Działdowie z/s w Lidzbarku konto nr 23 8215 0006 2001 0013 8729 0001

Ociosywać i dawać dużo zaprawy

Jesteśmy tutaj, aby patrzeć w przyszłość. Bo oto pewien etap w życiu miejscowej wspólnoty zakończył się. Jeszcze nie cały budynek został odrestaurowany, jest jeszcze sporo do zrobienia, ale pierwsza sala zgromadzeń jest gotowa i jest piękna. Kiedy z pastorem Wróblem oglądaliśmy ten budynek przez zakupem, była to niemal ruina, teraz trudno rozpoznać to samo miejsce. Ktoś musiał tu włożyć dużo pracy, nie pytam nawet ile pieniędzy, ale rezultat cieszy.

Zawsze jest tak samo: Trud przemija a rezultaty pozostają. Każdy dom przez kogoś jest budowany. Nie trzeba być filozofem żeby pojąć, że tak po prostu jest. Jeśli nie ma budowniczych, nie będzie żadnego domu. Nawet Wszechmogący Bóg, który mocą swojego słowa potrafi wszystko uczynić, nie sprawia, że domy powstają same, a parki same się zakładają. Pan Bóg powołał człowieka do współpracy i gdy myślę o tym, przypomina mi się trochę żartobliwa ilustracja o dwóch farmerach. – Masz z Panem Bogiem takie piękne ogrody i pola, ślicznie to wszystko wygląda – mówi jeden z nich. Na to drugi: – Musiałbyś zobaczyć, jak to wszystko wyglądało, gdy Pan Bóg sam to miał.

Kamienie żywe

Wielkie, piękne, dobre dzieła powstają zawsze we współpracy człowieka z Bogiem. Pan Bóg daje nam siły, zdrowie, talenty, możliwości zarobkowania i dobre pragnienia. Gdy człowiek pójdzie za tym, co Bóg daje, to powstają wspaniałe dzieła. „*Albowiem każdy dom jest przez kogoś budowany, lecz tym, który wszystko zbudował, jest Bóg*” (Hbr 3:4) – stwierdza Boże Słowo.

Ewangeliczni chrześcijanie nie przywiązują szczególnej wagi do budynków. Nie traktujemy ich jako sanktuaria, traktujemy je praktycznie.

Nasza społeczność w Warszawie na niektóre szczególnie nabożeństwa wynajmowała Filharmonię Narodową, bo była to sala odpowiednia dla naszych potrzeb. Świątynia muzyki zamieniała się wówczas w świątynię Boga. Wszędzie tam, gdzie jesteśmy zgromadzeni w imieniu Jezusa Chrystusa, tam Bóg Wszechmogący jest z nami. Budynek nie odgrywa aż tak ważnej roli, chyba że go nie mamy i nie mamy się gdzie zgromadzić. Wtedy się tułamy a to po szkołach, a to po domach kultury i innych miejscach. Społeczność w Lidzbarku wreszcie ma swoją siedzibę. Dziękujemy za to Bogu i tym wszystkim, którzy się do tego przyczynili.

Pan Jezus kiedyś przechadzał się z uczniami po Jerozolimie. Jego uczniowie pochodzili z prowincji, z Galilei. Jak przyszli do stolicy i zobaczyli piękną świątynię, nie mogli wyjść z podziwu. A Pan Jezus powiedział im, że niewiele lat minie, nawet to pokolenie nie przejdzie, a kamień na kamieniu z tej świątyni nie zostanie. I mówił tak nie dlatego, że nie lubił świątyni, bo nazywał ją domem Jego Ojca. Ale wiedział, że świątynia Boża to coś więcej niż kamienie, drewno i inne materiały. Apostoł Piotr, który uczył się u stóp Jezusa Chrystusa, napisał tak: „*Jako nowo narodzone niemowlęta, zaprzynijcie nie sfalszowanego duchowego mleka, abyście przez nie wzrastali ku zbawieniu, gdyżście zakosztowali, iż dobrotliwy jest Pan. Przystąpcie do Niego, do kamienia żywego, przez ludzi wprowadzonego odrzuconego, lecz przez Boga wybranego jako kosztowny. I wy*

for. N. Huty

Poświęcenie nowej siedziby SCh w Lidzbarku Welskim, 2 maja 2010

sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa” (1 P 2:2-5).

Kościół to ludzie

Mamy oczywiście budynki, bo one nam pomagają funkcjonować. Ale przy takiej okazji warto przypomnieć, że Kościół to ludzie. Kościół może spotykać się w skromnym budynku albo w okazałej bazylice czy katedrze. Bo Kościół to ludzie – Boża budowla, coś, czego nie można zniszczyć. Ludzie mogą przejść przez śmierć, ale jeśli Chrystus jest ich Panem, są absolutnie niezniszczalni. Nie ma takiej siły na ziemi, która byłaby w stanie zniszczyć kogoś, kto jest naśladowcą Jezusa Chrystusa.

Jedno z największych imperiów, a w swoim czasie największe imperium świata, stanęło przeciwko kilkunastu naśladowcom Jezusa Chrystusa i nie było w stanie ich powstrzymać. Ci prości Żydzi z Galilei nie byli uzbrojeni w sensie fizycznym. Wszystko, co mieli, było wewnątrz nich – przesłanie, że Jezus z Nazaretu jest Synem Bożym, który przyszedł na ziemię, umarł i zmartwychwstał dla zbawienia ludzkości.

foto: J. Kochanowska

Pastor W. Andrzej Bajeński podczas poświęcenia nowej siedziby SCh w Lidzbarku Welskim, 2 maja 2010. Obok tłumaczka języka angielskiego E. Mroczkowska

Boga. To Bóg Ojciec, zanim jeszcze świat powstał, miał pomysł, że powstanie wspólnota ludzka, która będzie Jego terytorium, Jego Królestwem. Pomysłodawcą Kościoła jest sam Bóg, realizatorem tego pomysłu jest Syn Boży, Jezus Chrystus, który przyszedł na ziemię i rozpoczął dzieło budowania. Pan Jezus wciąż i wciąż powtarzał, że to, co napisano, musi się zrealizować. Wypełnił prooftwa co do joty. A przed swoim odejściem powiedział uczniom, że lepiej będzie dla nich, żeby On odszedł, bo wtedy pośle Pocieszyciela – Ducha Świętego, który będzie kontynuował to dzieło, które On rozpoczął (J 16:7-16). Dzięki temu Kościół jest budowany przez wieki. Apostoł Piotr wzywa, abyśmy przystąpili do kamienia żywego, jakim jest Jezus Chrystus, i budowali się w dom duchowy. Prorok Izajasz w swojej księdze woła: „Spójrzcie na skałę, z której jesteście wy-ciosani” (Iz 51:1).

Trudne budowanie

Jeśli główny, najcenniejszy kamień jest żywy to i cały Kościół musi się składać z żywych kamyczków. To czyni nasze życie, zwłaszcza liderów Kościoła, czymś trudnym. Gdyby tak Kościół dało się bu-

dować z cegieł, życie byłoby o wiele łatwiejsze. Wszyscy wiemy, czym różni się jakiś polny kamień od standardowej cegły. Z kamieni trudno budować, bo nie przystają do siebie. Z cegieł znacznie łatwiej to robić, bo i wymiar odpowiedni, i ścianki gładkie, i przylegają jedna do drugiej. Nawet bez zaprawy da się postawić spory mur. To niestety jest nie do zrobienia przy użyciu kamieni. A gdy są to żywe kamienie, dopiero jest kłopot.

Czy jest jakiś sposób, aby z kamieni – różniących się kształtem, rozmiarem i pod wieloma innymi względami – zbudować silny mur? Trzeba je ociosywać i użyć dużo zaprawy. To jest piękny obraz budowania Kościoła.

Praca w Kościele byłaby znacznie łatwiejsza, gdyby nie polegała na pracy z ludźmi. Gdyby to były książki,

foto: N. Hurty

Poświęcenie nowej siedziby SCh w Lidzbarku Welskim, 2 maja 2010

Każdy dom przez kogoś jest budowany. Kościół także jest przez kogoś budowany i w sensie materialnym i duchowym. Apostoł Paweł tak napisał: „Albowiem współpracownikami Bożymi jesteście; wy rolą Bożą, budowlą Bożą jesteście” (1 Kor 3:9). Ale jeżeli dom Boży ma być domem duchowym, to nie może być wznoszony według własnych koncepcji. Niektórzy ludzie nie widzą różnicy pomiędzy Kościołem a organizacjami ludzkimi, świeckimi. Organizacje mają swoich przywódców i różne Kościoły też mają swoich przywódców. Niektóre Kościoły działają jak organizacje świeckie. Co odróżnia Kościół od organizacji ludzkich? To, że Kościół jest żywym organizmem. Kościół ma Boże pochodzenie. Pomysł jego zbudowania pochodzi od samego

nie byłoby żadnych nieporozumień ani walki, tylko spokój, porządek i oczekiwanie na przeczytanie. Z ludźmi jest zupełnie inaczej. Różnimy się na tysiące sposobów: kobiety, mężczyźni, młodszy, starsi, różne charaktery i upodobania. My, starsi, wiemy jak, ale nie mamy siły. Młodzi mają siły, ale nie wiedzą jak. Różnice pokoleniowe są często bardzo trudne do pokonania. Dziś w Kościele musimy już zmagać się nie z różnicami biologicznych pokoleń, ale z różnicami pokoleń kulturowych. Taka zmiana kulturowa następuje teraz mniej więcej co dziesięć lat. Jak więc z tak bardzo zróżnicowanych ludzi zbudować świątynię, przynosząc Bogu chwałę? Poprzez miłość – to jedyny sposób, jaki Pismo Święte nam podaje. Biblia mówi o wielu dobrych i pożytecznych rzeczach jednoczących ludzi, ale doskonałym spoiwem jest miłość. Mogą nas spajać podobne przekonania, zainteresowania, sport, hobby, ale nic tak nie jednoczy jak miłość. Biblia mówi, że miłość zakrywa mnóstwo grzechów.

Rozgłaszać Tego, który nas powołał

Apostoł Piotr pisze, że Jezus Chrystus jest najcenniejszym kamieniem, który stał się kamieniem węgielnym na którym możemy oprzeć całe nasze życie i ostoi się niezależnie jaka burza nas dopadnie. Ale On stał się także skałą zgorszenia, o którą wielu się potknie (1 P 2:8). A dalej Piotr tak pisze do wierzących: „*Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty Tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości*” (1 P 2:8-9). Nie chodzi o to, abyśmy – jako królewskie kapłaństwo – wywyższali się ponad innych. To Boża łaska czyni nas żywymi kamieniami. Nie możemy stać się żywymi kamieniami sami z siebie. Kiedy Duch Boży zstępuje na nas, wtedy stajemy się żywymi kamieniami Kościoła. Apostoł swoje zachęcenie do budowania Kościoła kończy wezwaniem, abyśmy rozgłaszali wspaniałość Tego, który nas wyrwał z grzechu i powołał do swojego Królestwa.

Dołączamy do milionów ludzi wielu pokoleń, którzy zostali przez Boga powołani, uwierzyli i podążają za Chrystusem, aby budować wraz z Nim tę wielką duchową budowlę, jaką jest Kościół. I temu właśnie celowi – budowaniu duchowego Kościoła Jezusa Chrystusa – ma służyć budynek Społeczności Chrześcijańskiej w Lidzbarku, który dziś poświęcamy. Uczynimy to wspólnie poprzez uroczyste wyznanie i modlitwę:

Panie, Boże Wszechmogący, na mocy autorytetu Twojego Słowa i z natchnienia Twojego Ducha, poprzez naszą wspólną modlitwę te wszystkie zabudowania i urzędnia uroczysto poświęcamy dla Twojej chwały oraz dla potrzeb Twojego Królestwa. Niechaj służą jako świątynia do sprawowania nabożeństw, gromadzących czcicieli jedynego prawdziwego Boga.

Całe zgromadzenie: **Poświęcamy.**

Niechaj służy jako dom rodzinny do budowania społeczności, aby były tu pielęgnowane i rozwijane więzi członków Bożej rodziny.

Całe zgromadzenie: **Poświęcamy.**

Niechaj służy jako ośrodek wychowywania i edukowania wiernych, aby stawali się uczniami Chrystusa, dorastającymi do duchowej dojrzałości na wzór swojego Mistrza.

Całe zgromadzenie: **Poświęcamy.**

Niechaj służy jako centrum szkoleniowe do przygotowania zastępów sług Bożych, sług miłosierdzia i łaski.

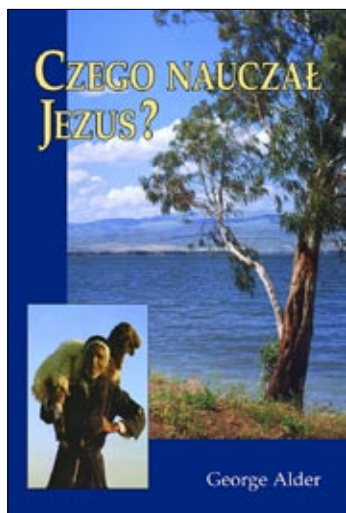
Całe zgromadzenie: **Poświęcamy.**

A przede wszystkim niechaj służy jako baza misyjna dla świadków Ewangelii Jezusa Chrystusa.

Całe zgromadzenie: **Poświęcamy.**

Pastor W. ANDRZEJ BAJEŃSKI
Prezbiter Naczelny WKCh

[Skrót wystąpienia w SCh w Lidzbarku Welskim 2 maja 2010.
Oprac. N.H.].

CHRZEŚCIJAŃSKI INSTYTUT BIBLIJNY POLECA

George Alder

CZEGO NAUCZAŁ JEZUS?

stron 130, format 130 x 195 mm

cena det. – 19 zł, hurt – 16 zł

Przy zakupie w biurze: cena det. – 16 zł, hurt – 13 zł

Jakie odpowiedzi daje Jezus na pytania, które decydują o życiu zarówno obecnym, jak i przyszłym? Nie można zignorować nauczania Człowieka, który znał odpowiedzi na wszystkie pytania ludzkości.

Chrześcijański Instytut Biblijny

ul. Puławska 114, 02-620 Warszawa, tel.: 22 646 82 28, fax: 22 646 82 27

e-mail: chib@onet.pl oraz chib@webmedia.pl; Internet: www.chib.pl

Biuro czynne od poniedziałku do piątku w godzinach 9:00-16:00

Spółeczność Chrześcijańska w Lidzbarku Welskim
poświęcenie nowej siedziby, 2 maja 2010

